

A TABERNÁKULUM ELŐTT

"Seregek Istene, térj vissza hozzánk, arcodnak fényét ragyogtasd fel, és szabadulást hozz ránk!" (80.zs.) – A zsolnár nyomán szívemből is ez a kérés száll feléd ma, Istenem. Arcod fényét, tekintetedet keresem.

Amint sötét, borongós napokon vágyva vágyunk újra meglátni a napot, úgy vágyom tekintetedre, Uram, Istenem. A virág kitárul, ha ráragyog a napsugár; teljes odaadással fordul felé, kiszolgáltatja magát az éltető napsugaraknak. A kisgyermek anyja szerető, óvó tekintete alatt gondtalanul adja át magát a játéknak. Így szeretnék én is fénylő tekinteted alatt élni, Istenem! Feléd tárom a lelkem. Ragyogtasd rám arcod fényét!

Ragyogjon rám szerető tekinteted, mikor a napi feladat sötét hegytömbként tornyosul elém. Nehéz ilyenkor valamit elkezdni. A szürkeség nyomasztó teherként nehezedik rám. Lépni sem tudok. Fényed világítsa be utamat, szereteted melege oldja fel dermedtségem. Örömmel adom át magam neked, lelkem éltető napsugarának. Tudom, nem érhet baj, amíg tekinteted sugara kísér. Kitárom a lelkem, kiszolgáltatom magam neked. Nem félek fényedtől akkor sem, ha az lelkem titkos zugait is bevilágítja, és napfényre kerülnek gonoszságaim. Miért rejtegetném előtted lelkem sebeit? Hiszen csak te tudod meggyógyítani őket. Egess ki lelkemből minden önzést, szeretetlenséget. Éreljen meg arcod fénye a szenvedésre, hogy elfogadjam és békén viseljem a keresztet, amit küldesz. Fényed erő, tűz, értelem. Erősíts, gyújts föl, világosíts meg! Vezess ki a tévelygések szűk, sötét utcájából! Érted meg velem, hogy te vagy az út, amelyen járnom kell, az igazság, amit keresnem kell, és az élet, lelkem élete! Add, hogy fényed átjárjon, és ezt a te fényedet sugározzam mindenkire!

Istenem! arcod fényét kérem azokra is, akik mindig az árnyékos oldalon járnak. Akiket nem érhet el arcod ragyogása, mert kizárnak az életükből. Itt mennek tönkre mellettünk fény és meleg hiányában. Ez talán a mi bűnünk, mert nem ragyog át rajtunk Isten fénye. Elhomályosítjuk a jó hírt, aminek át kellene ragyognia életünkön.

Istenem, végtelen fény! oszlasd el lelkünk és világunk sötétségét, derítsd ránk az öröm napját! Te vagy a mi Istenünk. Megmutattad dicsőséged egyszülött Fiadban. Jézusom, te itt maradtál köztünk az oltáron. Innen sugárizik ránk a fényes istenarc. Téríts magadhoz bennünket, hiszen mi a Fény gyermekei vagyunk . . .

"Sugárizik Tőled rám a fény, hiszen lámpásom lett az Úr, sötétségemben ő gyújtott világot." (18.zs.)